

«M'ho fèieu a mi»

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest temps de pandèmia, amb la convicció que el Senyor camina amb nosaltres, pot ser una gran oportunitat per a tocar les nafres de Crist i descobrir que, rere les seves ferides, hi ha el dolor i el patiment dels nostres germans.

Aquests temps, certament difícils, ens conviden a recuperar el sentit de la nostra vida, sabent-nos fràgils i necessitats de salvació. Una necessitat que es fa concreta en la vida de cada dia i que podríem resumir en tres actituds:

1. Lliurament. Jesús amb el seu capteniment ens va ensenyar a estar a prop del pobres. Crist s'identifica amb aquests germans nostres que pateixen. Ell, per mitjà de l'amor fet servei fins a l'extrem, ha dut a la plenitud el valor de la dignitat humana fent-nos germans i endinsant-nos en el misteri de la donació. Aquesta caritat, cor de la nostra fe, ens porta a posar a les mans de Déu tot el que som i el que tenim.

2. Fraternitat. La pandèmia està provocant profundes ferides que cal ajudar a cicatritzar a través de l'ajuda mútua que brolla de la germanor de la comunitat. D'aquesta

fraternitat en som testimonis els deixebles missioners de Jesucrist. Càritas, amb els seus voluntaris i treballadors, fa cada dia que les fronteres i els murs es concretin en la dimensió universal de la caritat.

3. Adoració. Creiem en el Déu que es fa carn. Ell travessa la nostra i es fa present en l'eucaristia. L'eucaristia ens ofereix el do de poder aglutinar de manera inseparable la caritat i la vida dels pobres. No es pot viure l'eucaristia sense estar a prop d'aquells amb els quals Crist s'identifica en tenir fam, set, estar despullat, malalt o a la presó (cf. Mt 25,31-46).

Amb aquestes actituds ens endinsem en el dinamisme de la joia, l'alegria i l'esperança que necessita el nostre món. Quan ens donem, com a germans, gràcies al Crist es fa possible la caritat que tot ho renova.

Agraïm als voluntaris, treballadors de Càritas i a tots els cristians que es comprometen amb els pobres la tasca que duen a terme i demanem al Senyor que ens trobi dignes de la seva presència per haver fet amb el nostre proïsme un exercici creïble de caritat.

